

OPONENTSKÝ POSUDEK

Daniela Hanusová

Európske mediálne politiky vs. Česká televize: Analýza súčasnej seriálovej tvorby z pohľadu mediálnych politik týkajúcich sa rodovej rovnosti

Bakalárska práca, Katedra filmových študií FF UK

Bakalárska práca Daniely Hanusové sa zaměřuje na otázku mediálnych politik a mediálnej praxe s primárním príhľadnutím k genderovej rovnosti a reprezentácii. Studentka shrnuje aktuálne platné evropské mediálne politiky a legislatívny rámec v tejto oblasti a ako referenčný pro jejich aplikaci si zvolila instituci České televize a její původní hranou seriálovou tvorbu let 2013- 2020. Konkrétněji seriály čítající čtyři a více epizod a uváděné v prime-timu na programu ČT1.

Pomocí kvantitativní a kvalitativní analýzy zvoleného vzorku televizní produkce z let 2013- 2020 a také organizační struktury nejvyššího managementu České televize a jejího kontrolního a poradního orgánu z pohledu celkového zastoupení mužů a žen Daniela Hanusová dokazuje omezené zastoupení žen v předních manažerských pozicích i tvůrčích profesích, tak často problematickou či stereotypizovanou reprezentaci žen v konkrétním vzorku televizní audiovizuální tvorby. Tato zjištění Hanusová konfrontuje s doporučeními evropských orgánů či s kodexem České televize.

Hlavní přínos práce vnímám v pečlivé analýze zvoleného vzorku cyklické televizní produkce z pohledu genderové reprezentace za využití konkrétních výzkumných metod. Tyto metody nicméně neumožňují reflektovat konkrétní vnitřní procesy České televize, ať již ve výběru námětů, autorů či v personálním obsazování konkrétních manažerských pozic. Jak autorka sama uvádí, otevírá se zde pole pro širší analýzu a navazující výzkum v této oblasti, s čímž zcela souhlasím. Zvolená metodologie je ale systematicky a soudržně aplikovaná a jistě umožňuje vyvodit tyto konkrétní závěry, které jsou, na zkoumaném vzorku hrané cyklické tvorby veřejnoprávního vysílatele i na personální struktuře zvoleného výseku řídicích pozic, nezpochybnitelné.

Pro analýzu genderového rozdělení vedoucích pozic České televize je přihlíženo výhradně k nejvyššímu managementu, což považuji vzhledem k celkové struktuře vedoucích pozic a míře jejich exekutivy v rámci instituce, za zbytečně reduktivní. Pokud by byly do managementu zahrnuty i druhé stupně vedení, tedy stále klíčové exekutivní pozice, poměr žen a mužů by byl velice odlišný. V kapitole věnované nízké reprezentaci žen v profesní oblasti vnímám určité nesrovnalosti ve struktuře manažerských pozic ČT, protože ředitel marketingu je reálně jiný stupeň řízení, než ředitel lidských zdrojů či nových médií. Struktura podřízenosti pozic a jednotlivých divizí prošla v letech 2013 – 20 rovněž řadou změn, které bych považovala za relevantní v práci alespoň okrajově zmínit. Dle mého názoru by bylo podnětné navázat zde v rámci výzkumu užší spolupáci s institucí České televize, což osobně postrádám. Rozhodnutí omezit se v analýze na zvolené orgány a nejvyšší management je nicméně v rámci zvoleného tématu logické, ač vede dle mého názoru k pouze parciálnímu obrazu o rovnosti

příležitostí v instituci České televize. Stejně i rozhodnutí zaměřit se na TPS zabývající se primárně hranou cyklickou tvorbou je v rámci tématu a rozsahu práce logický. Opět je na místě poznámka, že v případě rozšíření badatelského pole např. na konkrétní objem výroby jednotlivých TPS, výrobu v jiných žánrech či zahrnutí necyklické tvorby do zkoumaného vzorku, bylo by dosaženo odlišného výsledku v poměru mužů a žen.

Přesto jsou výstupy analýzy Daniely Hanušové jistě nezpochybnitelné, pracují s jasnými daty a formulují otázky, které jsou nedílnou součástí evropského mediálního prostředí a proto si zaslouží další pozornost ze strany nezávislých badatelů i konkrétních institucí.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku **velmi dobře**.

V Praze dne 26. 1. 2021
Mgr. Jana Čížková